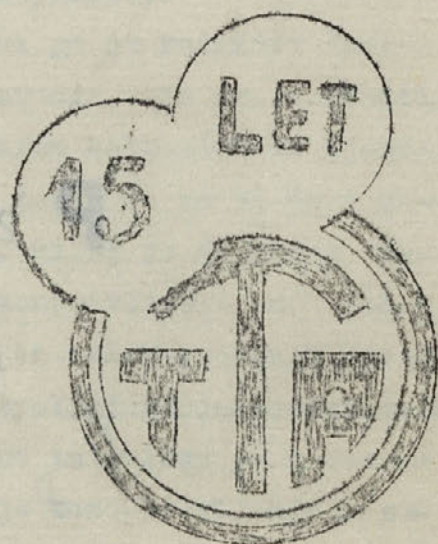
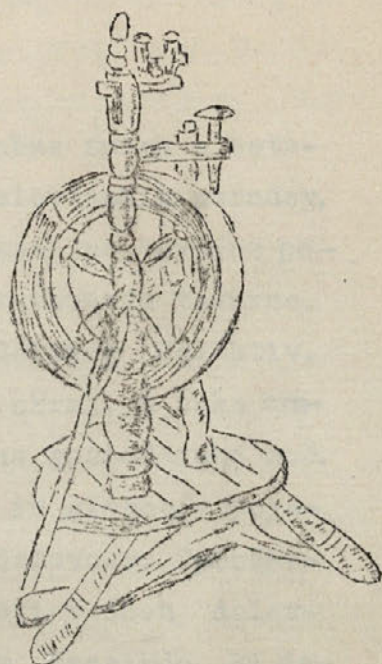
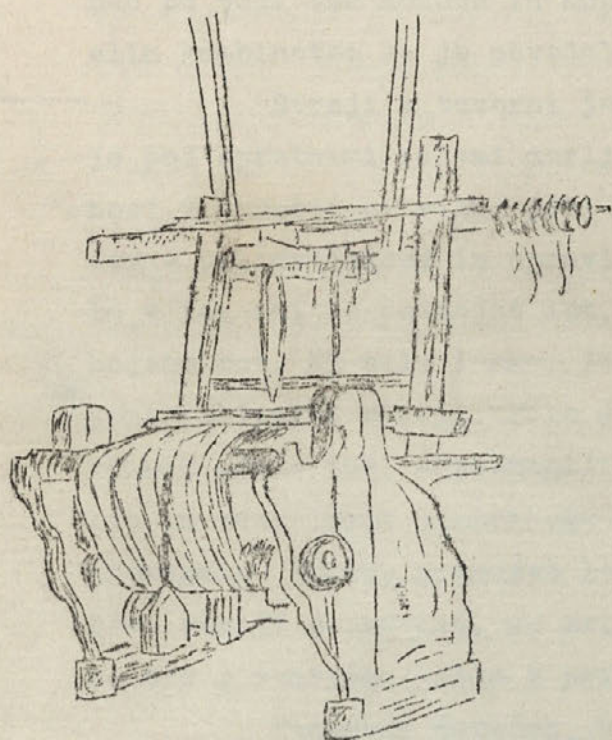


P 2029/[1964] = brez št.;

AJDOVSKI TEKSTILEC

brez št.

1964²



P 2029 / [1964]



D P 15.067 / 1983

Ob slavnostnih dneh pomembne zmaga - ustanovitve socialistične oblasti jugoslovanskih narodov, slavi delovni kolektiv ajdovske tekstilne tovarna pomembno delovno zmago 15-letnico obratovanja tovarne. Na ta uspeh ni lahko ponosen samo delovni kolektiv, pač pa tudi vse komune in koperski okraj. Z tako zraslim kombinatom se je povečala njena gospodarska moč.

Stroji v tovarni jasneje in glasneje pojejo pod spretnimi rokami marljivih delavcev. Sproščенost v zavesti pravilne poti se sveti v očeh delavcev - proizvajalcev in upravljalcev. Marsikdo, ki dela v tovarni že petnajst let, se zdaj ozira na prehojeno pot. Ni bila lahka. Začeli so skromno in s pomanjkljivimi stroji. Bila je vrsta težav, ki so se včasih zdele tudi nepremagljive. Pa vendar: dobra volja in vztrajnost slehernega člana kolektiva sta jih premagala. Danes, petnajst let potem, ko so stekli prvi stroji v tovarni, je kolektiv močna organska celota z načrtano potjo v prihodnost.

Pomemben dosežek, ki ga je kolektiv dosegel v petnajstih letih obratovanja, nas je spodbudil, da posvetimo nekaj besed naporom kolektiva in njegovim dosežkom. Ne moremo mimo tega, da ne bi že v začetku poudarili velike vloge, ki so jo do sedaj opravili v kolektivu organi samoupravljanja in politične sile. Bile so pobudnik in velik pomočnik upravnemu vodstvu podjetja pri izpolnjevanju proizvodnih in drugih nalog. Njihova vloga in naloga pa z decentralizacijo in demokratizacijo samoupravljanja še narašča. Če so se do sedaj bavile predvsem za utrditev

kolektiva, bodo odslej posvečale vso pozornost urejanju odnosov med posameznimi ekonomskimi enotami, obratnimi delavskimi sveti itd. Prepričani smo, da bodo nove naloge prav tako uspešno izpolnjene kot vse dosedanje.

IZ ZGODOVINE MESTA OB HUBLJU

Ajdovščina sodi k starim mestom, z mnogimi mikavnostmi in burno preteklostjo. Njen razvoj je bil vselej vnanja podoba časa in odsev okoliščin, ki oblikujejo zgodovino. Pečat ji je dajala vse od rimskega imperija, mnogo tisočletij torej, važna zemljepisna lega. Ajdovščina je namreč ob nekdanji glavni rimski cesti, ki je povezovala rimski imperij s Podonavjem in osrednjo Evropo. Tu je bila prva važnejša postaja številnih vojska in ljudstev, ki so se pomikala, skozi posamezna zgodovinska obdobja, iz nekdanje Akvileje proti Emoni in Panoniji.

Sledimo najvažnejšim manifestacijam njene razvoja v kronološkem zaporedju.

V rimski dobi je bilo to naselje Castra ad Frigidum. Obramba naravne in sila važne strateške postojanke je že tedaj terjala veliko skrbi in naporov. Pred številnimi vpadi in obleganji so se rimske oblasti zavarovale z utrdbami in obzidjem, katerih ostanki so še zdaj vidni. V srednjem veku je Ajdovščina za nekaj stoletij izgubila blesk in veljavo. Prehitelo jo je bližnje naselje na utrjenem griču, Križ, ki je bilo bolj primerno za gospodarski okvir in težnje fevdalne družbe. Sedanja vas v sosesčini Ajdovščine je v tisti dobi dobila celo mestne pravice.

Vzpon Ajdovščine se je vnovič začel v zače-

tku šestnajstega stoletja, ko ji je naraščajoča blagovna izmenjava omogočila pridobiti pravice trgovskega središča. Njen pomen je še bolj narasel v osemnajstem in zlasti devetnajstem stoletju, ker se je mlada kapitalistična trgovina lahko najbolj hitro razvijala v mestu ob veliki cesti. V Ajdovščini sta začeli cveteti trgovina in obrt, postajala pa je postopno tudi upravno središče tega dela Vipavske doline. Leta 1842 je začelo v mestu poslovati sodišče, ki so ga preselili iz Križa.

Razen trgovine in obrti je gospodarstvo napredovalo tudi z ustanavljanjem številnih industrijskih podjetij. Tedaj so se razvile predilnica, ki je bila prvo tekstilno podjetje na Slovenskem, dalje nekaj žag, topilnica železa in bakra, mlin s pivovarno in tovarno papirja in podobno.

Kapitalizem je oblikoval ta podjetja in sploh razvil gospodarstvo v Ajdovščini na znatno raven. Toda zavoljo učinkovanja lastnih protislovij je pozneje uničil mnogo sadov in truda in žrtev ljudi. Kot boleč spomin na kratko obdobje razcveta v prejšnjem stoletju je ostalo le nekaj manjših žag ter obrtniških in drugih delavnic.

Zgodovina venomer snuje in prinaša novosti, staro in preživelo se unika boljšemu in primernejšemu. Ajdovščina je zrasla pred davnimi časi in zdaj stoji lepa in oplojena z najboljšo dediščino preteklosti. V narodnoosvobodilnem boju je dejavno sodelovala pri prizadevanjih za znano zgodovinsko neogibne socialistične družbe. Zgodovina nove Jugoslavije je Ajdovščini prisodila veliko priznanje: v tem mestu je bila 5. maja 1945. osnovana prva Narodna vlada Slovenije.

Šele v svobodi so se lahko uveljavile velike tvorne sile in ustvarjalne sposobnosti ljudi. Povojni razvoj je tudi Ajdovščini prinesel mnogo novega in v gospodarskem ter družbenem življenju nastajajo še zmeraj, druga za drugo, nadaljnje spremembe. Čas, ki v njen živino, jo na stežaj odpravlja napredku in večji blaginji ljudi.

Tekstilna tovarna v Ajdovščini je eden sadov ustvarjalnih teženj dežele, postavljena na tradicijah nekdanje ajdovske predilnice, ki so jo osnovali leta 1826. Bila je prva na Slovenskem za tedenje reznere velika tovarna z obsežnim poslovanjem in številnimi delavci. Že leta 1875. je, denimo, zaposlovala nad 800 delavcev, a nekaj desetletij pred ukinitvijo celo več kot tisoč.

Predilnico so leta 1932 v znanih okoliščinah zaprli. Stroje in tehnične potrebščine so odpeljali drugam in mnogo družine ajdovskih delavcev so se nenadoma znašle v bedi in pomanjkanju. Razšle so se po svetu, za delom in kruhom. Precej delavcev se je poslej zaposlilo v drugih slovenskih tekstilnih tovarnah. Mnogi so že v pokoju in preživljajo jesen svojega življenja, prenekateri pa še delajo.

TKALNICA - TEMELJ DANAŠNJEMU KOMBINATU

Povojno obnavljanje porušene in izropane domovine je zajelo tudi Ajdovščino. Odstranjujejo se sledovi krute preteklosti. Ajdovščina mesto v svobodni deželi delovnih ljudi, se z velikimi koraki

približuje sreči in blaginji.

Tekstilna tovarna v Ajdovščini je sad us-tvarjalnega poleta družbe. Podjetje se je razviloma tradicijah nekdanje predilnice, ustanovljeno pa je bilo 1. decembra 1948. leta.

S pripravi so začeli v začetku leta 1949. Preurejati so začeli del obratov nekdanje predilni-ce. Teže je bilo dobiti stroje in drugo opremo. Na nove stroje se ni nislilo; zbrali so stare in izra-bljene stroje, različnih znamk in tehnoloških svoj-stev, ki so jih druga podjetja izločila iz obratova-nja.

Januarja 1949. leta so začeli montirati prve stroje. Avgusta so stekle prve statve. Po se-demnajstih letih je bila v Vipavski dolini obnovlje-na tradicija tekstilne industrije.

Proizvodnja je naraščala z novimi stroji, ki so jih vključevali v pogon in z rastjo strokov-ne izurjenosti. Z usposabljanjem kolektiva ter z nenehnim dopolnjevanjem strojnega parka je ta ob-rat dosegel zavirljiv razmah, saj je danes v pogo-nu 289 statev, od tega 57 avtomatskih.

Dinamična rast tekstilne tovarne v Ajdova-ščini se je prepričljivo odrazila tudi pri narašča-nju zaposlenosti. Proizvodnjo v tkalnici je začelo leta 1949 razvijati 60 delavcev, v začetku tega ne-seca, pa je bilo v tem obratu zaposlenih 330 delav-cev in uslužbencev. Zaradi specifičnega značaja pro-izvodnje je delovna sila v glavnem ženska.

Naglasili smo, da je tovarna oblikovala svo-ja osnovna sredstva s starimi že precej izrabljenimi stroji in opremo. Ali je tedaj sploh mogoče dovolj oceniti uspeh kolektiva, ki je v zadnjih letih dose-

gel, da tkalske stroje izkoriščajo 80 % in v posameznih mesecih tudi več. Strokovnjaki poudarjajo, da je tolikšen obseg izboljšanja dejansko največja možnost pri tkalskih strojih, kakršne imajo v ajdovski tovarni.

Pestrost in kvaliteta je naraščala sočasno z naraščanjem proizvodnje. Gibanje proizvodnje pa nam posreduje naslednja tabela:

L e t o	Proizvodnja tkalnice		Proizv. predilnice
	v tekočih metrih	v m ²	Preja kg
1949	112.000	.76.000	-
1950	1,088.000	,904.000	-
1951	1,460.000	1,106.000	-
1952	2 722.000	2,012.000	-
1953	3,165.000	2,538.000	-
1954	3,426.000	2,798.000	-
1955	4,045.000	3,198.000	-
1956	4,294.000	3,508.000	-
1957	4,391.000	3,603.000	-
1958	4,526.000	3,545.000	-
1959	4,650.000	3,792.000	-
1960	4,637.508	3,851.000	-
1961	4,267.000	3,617.000	-
1962	5,071.000	4,258.000	+1,005.187
1963 (do 31.X.)	3,817.000	3,195.000	1,536.859

Sočasno z naraščanjem proizvodnje se je seveda dvigal tudi bruto produkt. Gibanje bruto produkta od 1949. dalje prikazuje naslednja tabela.

L e t o	Vrednost v dinarjih
1949	2,418.000.-
1950	22,064.145
1951	385.283.064
1952	754,417.712
1953	958.615.656
1954	768.141.771
1955	1.086.540.321
1956	1.132.993.691
1957	1.144.225.911
1958	1.202.030.881
1959	1.275.581.581.

1	2
1960	1,254.944.289
1961	1,109.171.183
1962	2,001.160.339
1963(do.30.IX.)	1.737.378.647

+ Proizvodnja preje in celotni dohodek v letu 1962 vsebujeta le poslovanje predilnice za II polletje.

Rastoča proizvodnja je v dobršni meri tudi sad številnih tehnoloških izboljšav, boljših delovnih pogojev in zlasti nagrajevanja po učinku dela. Tovarna je s kooperacijo oz. storitvami omogočila obratovanje mehanične tkalnice "Metka" v Senožečah in tkalnice "Okroglica" v Dombravi pri Volčji dragi.

Za razvoj tkalnice je bila posebnega pomena nova barvarna, ki je bila izročena svojemu namenu 6. novembra 1954. Brez nje, razumljivo, ni moč barvati preje in tkanin in tudi ne izdelovati pestrejših vzorcev blaga. Naša barvarna je sicer skromnega obsega, toda ena najbolj čistih in moderno opremljenih v Sloveniji. Je v novem poslopju in obstoji iz avtomatičnih žigrov in aparata za barvanje preje. Oblikovanje popolne tehnološke podobe ajdovske tekstilne tovarne pa je terjalo še ureditev ostalih naprav in delavnic za vzdrževanje strojev in opreme. Danes so vzdrževalne delavnice v novem čistem in svetlem prostoru ter opremljene s sodobno opremo.

DRUGO LETO OBRATOVANJA PREDILNICE

To je rod, ki nadaljuje tradicije tekstilne industrije v središču gornje Vipavske doline. Potem

ko so po priključitvi zgradili tkalnico - glavne mejnike na njeni razvojni poti smo pojasnili v prejšnjem poglavju - je bil kolektiv konaj na začetku poti.

Tkalnica je bila smo prva etapa, en obrat v okviru tekstilnega kombinata, ki ga razvijamo v našem mestu. Predilnica je bil torej nov neposredni snoter. Načrti za zgraditev predilnice so bili seveda čisto praktične narave. Ne gre zgolj za tradicijo, čeprav tudi ta ni brez pomena. Zgraditev predilnice so narekovala predvsem razmere v naši tekstilni industriji, ko preje skoraj nikoli ni dovolj. Upoštevali so nadalje potrebe lastne tkalnice in ugodne obete na tržišču, kjer prodaja tekstilij hitro narašča.

Želja po lastni predilnici se je porodila kmalu po vojni, na prelomu 1945/1946. leta. V tedenjih okoliščinah pač ni bilo moč pričakovati, da bo zamisel kmalu uresničena.

Toda 1954. leta so pričeli izdelovati investicijski elaborat, leto pozneje pa je bil elaborat gotov in predložen pristojnim organom v pregled in odobritev. Projekti imajo več avtorjev; gradbeno-arhitektski dela elaborata je izdelal inženir Drago Unek iz Projektivnega biroja v Ljubljani s skupino sodelavcev; projekt elektonaprav je izdelaval ljubljansko podjetje Elektrosignal; projektant klimatских naprav je inž. Vili Berger iz Industrijskega biroja v Zagrebu; projekt tehnološkega dela pa je izdelal inž. Domicelj iz Tekstilnega instituta Maribor.

Sekretariat Zveznega izvršnega sveta za industrijo in obrt je 12. februarja 1959 izdal dovoljenje za uvoz opreme, vtem ko je bilo komercialno soglasje Jugoslovanske investicijske banke izdano 13. feb. 1960.

Sredi marca 1960. leta so predstavniki uvoz-

nega podjetja Teko iz Ljubljane in strokovnjaki za tekstilno industrijo odpotovali v ZDA na razgovore o dobavitvi kredita in nakupu strojev in druge tehnične opreme za predilnico v Ajdovščini. Z deli za novo predilnico so začeli v aprilu 1959, oprema pa je dospela iz ZDA do 21. oktobra 1960.

Potlej se je začela montaža; zamudno in sila zamotano delo, ki je trajalo dolge mesece. Nastale so nepričakovane težave in dela so zastajala za predvidenimi roki. Sicer pa o tem slede podrobnosti.

Med montažo strojev in opreme so morali nekatere načrte sproti spreminjati in jih prilagajati novim okoliščinam. Pogostne spremembe in čiščenje strojev sta terjala precej časa. V bistvu je šlo za pripravljalna dela, ki naj bi omogočila montažo strojev in opreme.

Z montažo so slednjič lahko začeli v začetku januarja 1961. leta. Primanjkovalo je strokovnih delavcev in drugega kadra, a so pomagale druge predilnice v Sloveniji. Prvi prstančev stroj je začel poskusno obratovati 1. maja 1961, štirinajst dni pozneje pa prvi mikalnik, raztezalke in predprejni stroj. Dela so se nadaljevala. Prvi čistilniški agregat je bil, n.pr. usposobljen sredi avgusta. Potlej so bile težave manjše in montaža je napredovala hitreje. V začetku septembra je bilo usposobljenih že 24 prstančevih strojev, 1. oktobra 31, vtem ko je bilo 1. novembra montiranih že 63 prstančevih strojev. To so lepi uspehi, če dodamo, da so sočasno v novi predilnici polagali parkete ter opravljali napeljeve instalacij in dopolnilna gradbena dela.

Kot omenjeno so kolektivu pri montaži in izdelavi raznih nadomestnih delov strojev in opreme pomagala

nekatera tekstilna in druga podjetja. Topla zahvala Bombažni predilnici in tkalnici Tržič, Mariborski tekstilni tovarni, Gorenjski predilnici v Škofji Loki in drugim tekstilnim podjetjem v Slovenji. Požrtvovano so pomagala tudi podjetja: SGP "Prinorje" v Ajdovščini, Elektrosignal v Ljubljani, Klina v Celju, Splošno kovinsko podjetje v Ajdovščini, Goriške strojne tovarne in livarne v Novi Gorici, LIV v Postojni ter razna manjša obrtna in druga podjetja.

Podoba in zmožljivost nove predilnice v Ajdovščini bi nemara lahko najbolje ponazorili z nekaterimi podatki o montiranih strojih in vgrajenih napravah.

Strojni park obrata je prilagojen zastavljenim načrtom za izdelavo srednjefinih česanih oz. mikanih bombažnih, staničnih in sintetičnih vrst preje, od Nm 10 do Nm 70. Predilnica je zategadelj ločena v dva v tehnološkem pogledu samostojna dela.

V čistilnici sta montirana dva čistilna agregata s tremi baterji, nadalje obratuje 80 mikalnikov s potrebnimi raztezalkami kot tudi z ustrezno pripravo na 8 česalnih strojev, 13 viskorahteznih predprejnih strojev preskrbuje 72 prstančevih strojev, leti pa imajo skupaj 19.944 vreten. Po končanem pređenju se preja najprej previja na križne navitke, potem pa prejo pošiljajo v domačo tkalnico oz. zunanji kupcem.

Ob pregledu v njen notranji blišč, lahko najbolj nazorno doznamo njen gospodarski pomen. Tekstilna tovarna v Ajdovščini pridobiva na veljavi, njen delež v gospodarstvu komunne narašča.

Navajamo nekaj podatkov, ki naj posredujejo gospodarsko in tehnološko podobo novega objekta.

Predilnica zavzema približno 11.000 m² površine. To je prostoren, svetel in v vsakem oziru sodoben ob-

jekt. Predilnice je zgradilo SGP "Primerje" v Ajdovščini. Po velikosti ozirna zmogljivosti sodi na četrto do peto mesto med slovenskimi predilnicami.

Stroški so skupaj z opremo znašali približno 200 milijonov dinarjev. To je velik znesek, ki ga je bilo težko zbrati. Stroške so financirali iz sredstev tovarne, občine Ajdovščina, goriškega okraja, nadalje iz virov republike in federacije, združenih sredstev tekstilne industrije LRS ter deloma iz zunanjetrgovinskega kredita.

Kolektiv se vsen zahvaljuje za gnetno pomoč in zahvala tudi javnim, političnim in družbenim delavcem za ves trud in požrtvovalnost pri zbiranju sredstev za zgraditev nove predilnice.

In zdaj nekaj o zmogljivosti nove predilnice. V njej lahko izdelajo letno okrog 2000 ton bombažne, nikane in česane preje oz. preje iz umetnih vlaken. Preja rabi kot surovina za domačo tkalnico, večjidel proizvodnje pa dobavljajo pletilnim podjetjem za izdelavo trikotaže.

Proizvodnja v tkalnici je pestra in vsebuje register najrazličnejših izdelkov, v predilnici pa so, nasprotno, proizvodnje specializirali. Od celotne proizvodnje približno tretjino izdelane preje porabi jo v domači tkalnici, dve tretjini pa sta na razpolago za zunanje kupce.

In za zaključek, kakšen je finančni učinek nove predilnice. Bruto produkt tekstilne tovarne v Ajdovščini se je povečal z milijarde 200 milijonov na okrog 3 milijarde dinarjev.

STROKOVNA VZGOJA

Osnova za sodobno proizvodnjo je usposobljen

kader. Brez njega nam še tako moderni stroji nič ne pomagajo. Zato je vedno bolj potreben sistematičen način izobraževanja kadrov za delovna mesta.

Izhajajoč iz tega je bila sprejeta 1959. leta Uredba o organiziranju izobraževalnih centrov in na osnovi nje še Resolucija o strokovnem izobraževanju.

Kolektiv tekstilne tovarne je Uredbo, kakor Resolucijo o strokovnem izobraževanju pravilno ocenil in 14. X. 1960. leta ustanovil Center za izobraževanje. To za podjetje ni bilo nič novega saj se že od 1952. leta dalje organizirali vrsto strokovnih tečajev in tako usposobili za uspešno obratovanje potreben kader.

Z ustanovitvijo Centra se je to delo še bolj razmahnilo. Prav posebno je prišlo do izraza, ko je bilo potrebno usposobiti nove kadre za nova se porajajoči obrat predilnice.

Na zaposlovanje kvalificirane delovne sile pri novih strojih bi bilo nesmiselno misliti, ker je pač niso imeli kje dobiti. Novim delavcem, ki so še do včeraj obdelovali morda zemljo na polju, pa bi bilo breh predhodnih temeljitih priprav nerazumljivo izročanje strojev v upravljanje.

Dosedanji sistem izobraževanja predice ni zadovoljeval. Predvsem je bilo potrebno veliko časa, preden se je predica usposobila za rokovanje s strojem. V najdovščini pa so bile velike potrebe po čim prejšnji in temeljiti usposobitvi predice za samostojno delo.

Rekli so si: Ne gre več tako, da bi usposabljali sleherno predico po pol leta in še več za delo pri strojih. Ne gre več, da bi se učila marsikaj,

kar nima z njenim delom nobene zveze. Priučevanje .
nora biti čimbolj sistematično in učinkovito. Zato
nimamo nobene potrebe več po tem, da bi naše delav-
ke pošiljali v druge tovarne. Sami bomo rešili pro-
blem izobraževanja novih delavcev.

K sočdelovanju se povezali Zvezni center za
instruktorje tekstilne stroke iz Kranja. Z njegovo
pomočjo se zasnovali program izobraževanja novih de-
lavcev, ki temelji na čim racionalnejšem izkoriščen-
ju časa. Cilj programa je skratka: Usposobiti delav-
ke, da bodo s čim manjšim naporom čim več dosegle.

Priučevanje po novem sistemu je razdeljeno
v tri stopnje. V prvem delu se delavka spozna s teh-
nološkim postopkom predenja, v drugem delu se pod
nadzorstvom instruktorja priuči vsem fazam dela na
delovnem mestu in v tretjem delu že pod nadzorstvom
instruktorja upravlja delno ali pa cel stroj.

Ves ta postopek priučevanja traja štirinajst
dni do tri tedne. Dalje pa si delavke same razvijajo
pričobljeno hitrost gibov. Po treh tednih že samos-
tejno poslučuje dva do tri stroje, ali približno 800
vreten.

Danes pa dveh letih obratovanja delajo v pre-
dilnici iste delavke kvalitetno preje ter poslučuje-
jo 1-7 strojev, kar je odvisno od številke preje.

Še pred začetkom praktičnega usposabljanja
za proizvodnjo, so delavci, ki delajo v novi predilnici
obiskovali uvajalni seminar, na katerem so se sezna-
hili s pravili podjetja, določili zakona o socialnem
zavarovanju, varnosti pri delu, samoupravnimi organi
itd. Skratka, spoznali so pravice in dolžnosti, ki jih
bodo imeli v tovarni. Že prej so jih strokovnjaki Za-
voda LR Slovenije za produktivnost dela v Ljubljani

tudi testirali, tako da so se kar najbolj natančno seznanili s sposobnostmi slehernega delavca.

Novi delavci so obiskovali tečaj med delovnim časom tako, da so bili štiri ure na predavanjih in po štiri ure na praktičnem delu.

Tečaj je bil snovno zelo zgoščen. Posebej je bila natančno obravnavana snov za specializacijo za posamezna delovna mesta.

Z novim sistemom proučevanja delavcev za delovno mesto, ki so ga uvedli v podjetju so usposobili v času od meseca maja do 29. novembra 1961. leta, ko so izročili predilnico svojemu namenu 189 delavcev in delavk, in sicer:

- 4 posluževalci čistilnice bombaža
- 9 posluževalcev mikalniko
- 9 posluževalk raztezalk
- 4 posluževalke česalnih strojev
- 9 posluževalk predprejnih strojev
- 12 delavk za snemalno kolono
- 5 delavk za čistilno kolono
- 4 vlagalko
- 9 brigadir
- 84 posluževalk prstančnih strojev

S prehodom v polno obratovanje, to je v tri izmene, je bilo potrebno usposobiti še nekaj desetih novih delavcev, njihovi izdelki pa so na tržišču iskani z ozirom na njihovo kvaliteto.

Enak način proučevanja se izvaja tudi z delavci, ki stopajo na delovna mesta v obrat tkalnice. Tu je v pogledu priučevanja še nekoliko bolje. V zadnjem času so uredili poseben oddenek s šestimi stavkami, ki služi za vzorčno tkalnico, istočasno se uporablja kot učilnica za poučevanje tkalk-novink.

Uspeh je prav gotovo viden, saj se tudi tkalke ne priučuje po celo leto in več, temveč je po 12 tednih že z uspehom dela na štirih stavkah.

Ob začetku organiziranega izobraževanja do danes je bilo prirejenih 46 tečajev in seminarjev, obiskovalo jih je 1155 slušateljev.

Tečaji so bili različni od uvajalnih, strokovnih za delovno mesto, za HTV, RK, za podmojstre in mojstre predilnice, nadalje za mojstre in podmojstre tkalnice je v teku sedaj itd.

Nemalo pozornosti se posveča štipendiranju strokovnih kadrov. Do danes je od skupnega števila 46 štipendistov že zaključilo študij 23. Nekateri izmed njih so podjetje zapustili in delajo z uspehom v drugih podjetjih in ustanovah v državi.

Uspehi izobraževalnega centra tekstilne industrije so nedvomno zelo veliki. Rezultat so resnih prizadevanj ljudi, ki so vse svoje sposobnosti posvetili usposabljanju novih delavcev za razvijanje proizvodnje in doseganje večje storilnosti.

Tako naglo priučevanje delavcev ima dvojni pomen. Na eni strani gospodarski, na drugi pa moralni. S tem, da se delavci kmalu usposobijo za delo, jih ni treba imeti dolgo neproduktivno, obenem se pa tudi s toliko večjim veseljem posvetijo študiju, ker vedo, da bodo prizadevanja kmalu rodila pozitivne rezultate.

Tekstilna tovarna v Ajdovščini se bo tudi v prihodnje razvijala. Predvideno je, da bo bodoči kombinat zaposloval kakih 1000 delavcev. Naloge izobraževalnega centra bodo torej še velike. Prepričani smo, da jih bo prav tako kot dosedanje uspešno izpolnjeval.

HOVA PRIZADEVANJA. Tak hiter razvoj ajdovske tekstilne tovarne, ki danes praznuje 15-letnico svojega življenja, je rezultat marsikateri odpovedi. Kolektiv se dobro zaveda svoje vloge in nalog v okviru vse naše družbene skupnosti in jih v celoti tudi več kot zadovoljivo izpolnjuje.

Dosedanji uspehi niso končni cilj kolektiva tekstilne tovarne v Ajdovščini. Morda bo to le trenutek oddiha sredi stalnih prizadevanj. Delovni kolektiv bo snoval dalje in uresničeval zamisli, ki imajo v vodstvenem in samoupravnem kadro že izoblikovano osnovo.

Naloge so na dlani: odpraviti vsa ozka grla, priti postopoma na izdelavo kvalitetnejših tkanin s čimmanjšimi proizvodnimi stroški, da se s tem zagotovi ugodna prodaja na domačem in inozemskem tržišču, nadalje postopen prehod na avtomatizacijo tkalnice.

Tak napredek je jasen dokaz zrelosti samoupravnih organov in vsch proizvajalcev, ki ne gledajo le od danes na jutri. Njihov pogled se ne ustavlja ob težavah, ki se tu in tam pojavljajo, marveč je usmerjen naprej, v bodočnost... Ne domišljamo si, da nam je v teh bežnih vrsticah uspelo v celoti prikazati življenje in uspehe prizadevanj delovnega kolektiva tekstilne tovarne v Ajdovščini. Nasprotno! To so le omejeni izseki, ki bi nedvomno bili potrebni širše in temeljitejše obravnave.

Prav je, da ob pomembnem uspehu ajdovskih tekstilcev, ko praznujejo svoj jubilej ne pozabimo na nekaj, kar je bila osnova vseh sedanjih naših delovnih zmag. Pred dvajsetimi leti je zagorel plamen upora jugoslovanskih narodov. Goleroški so se dvignili proti sto in stokrat nadmočnemu sovražniku. Trdna vera v pravič-

nost borbe in v zmago sta premagali tanke in topove. Med borci, ki so nam v gozdovih kovali lepšo bodočnost, so bili tudi številni delavci ajdovske tekstilne tovarne. Na svojih delovnih mestih sedaj nadaljujejo tisto, kar so začeli v gozdovih. In njihovi uspehi niso nič manjši, kot so bili tedaj.

Na tem mestu naj še posebno poudarimo polet in težnje našega jubilara 15-letnika direktorja to. Pavla Kamenška, ki je od vsega začetka uspešno usmerjal in vodil kolektiv.

Z naporom in vztrajnim delom mu je uspelo uresničiti velike cilje in želje vseh ajdovskih tekstilcev.

Ob tem lepem jubileju mu kolektiv iskreno čestita.

Pravtako čestita kolektiv desetletnikom:

Cigoj Milan, Klemšec Jožef, Kompara Zofija, Lisjak Marija, Samec Rožica, Štramec Ljuba, Štramec Konrad, Tomažič Rudi, Trčelj Jolanda, Vidmar Stanka, Nestorovič Breda.